

സത്യഭിപ്രായം

"ഞാൻ"ലോകത്തിന്റെഭിപ്രായമാകുന്നു ; എങ്ങനെ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ അന്യകാരണത്തിൽ തടക്കുന്നില്ല."

പുസ്തകം 25 || 1127ചിങ്ങം40 -ബുധനാഴ്ചതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്-എറണാകുളം1951സെപ്റ്റംബർ 5 || ലക്കം 4

ദുഷ്ടശക്തിയുടെ വിജയം

എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗറിപ്പോർട്ട്

(ഫാദർ തോമസ് കൊച്ചയ്യങ്കാനാൽ)

ശിഷ്ടശക്തിയേ ജയിക്കു പതിവുള്ളു. ആകയാൽ ദുഷ്ടശക്തി ജയിച്ചുവെന്നു പറയുന്നതിൽ ഒരു വിശേഷഗുണമുണ്ടാകുന്നു. എങ്കിലും ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിനിടയായതു ശ്രീനാരായണ ഗുരു പരിപാപന യോഗറിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പനമ്പിള്ളിപലതി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നിടയായ തീരെ പുകിപ്പോയതിന്നു ദുഷ്ടമായശക്തി കത്തോലിക്കാക്കാരെക്കൊണ്ടു തോൽവിയെന്നുവരും!

കത്തോലിക്കാക്കാരെക്കൊണ്ടു തോൽവിയെന്നു പറയുന്നതിന്നു സത്യസന്ദർഭമുണ്ടെന്നു നീതിപരിപാപനത്തിന്നു ഗുരുസംസ്ഥാനത്തിന്നുവേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഉദ്യോഗം അവയിൽ ഏതെങ്കിലുംമൊന്നിന്നു ഭംഗം നേടുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തന്റെ കൃത്യാ നീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഒരു ഗുരുവിപ്രോധമായിട്ടാണ് ആ സഭ എപ്പോഴും കരുതിപ്പോരുന്നത്. അതിന്റെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നത് വൈദികന്മാരാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ കഴിവുകളെല്ലാം വിനിയോഗിച്ചു ഈ നേതൃത്വത്തെ സമർത്ഥമാക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

തങ്ങളുടെ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ അവർ ചിലപ്പോൾ തൽക്കാലത്തേക്കു പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നു വന്നേക്കാം. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതിനിടയായാലും ഒടുവിൽ അവർ വിജയംവരിക്കാതിരിക്കയില്ല. സഭയുടെ സ്ഥാപകനും ആദ്യമുഖ്യവൈദികനുമായ ക്രിസ്തുവിനെന്നു അനുഭവപ്പെട്ടു ഇങ്ങനെയാണ്. അവിടുത്തെ ആദ്യത്തെ പ്രതിനിധിയായിരുന്ന വിശുദ്ധ പത്രോസ് ശ്ലീഹന്റെ അഭ്യർത്ഥത്തിന്റെ പല പിൻഗാമികൾക്കും അങ്ങനെതന്നെ അനുഭവപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുതന്മാർ എല്ലാവരുടേയും ശക്തി ദുഷ്ടമായിത്തീർന്നുവെന്നു ശത്രുക്കൾ വിളിച്ചുപറയത്തെയുമിരുന്നില്ല. രാജദ്രോഹിയെന്നുപോലും വിളിച്ചായിരുന്നല്ലോ ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ തൂങ്ങിച്ചുവീശിയപ്പോൾ പത്രോസിന്റെ മേൽ ആരോപിച്ചത് രാജമതം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ള കുറ്റമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ തീരുസ്സഭയുടെ ഉത്തരവൈദികന്മാരിൽ ഒരേതരത്തിന്റെയും മേൽ ഒരേതരം കുറ്റം ആരോപിക്കപ്പെട്ടതായി കാണാം. ഇപ്പോൾ രാജ്യയുടെ ഇരുമ്പഴികൾക്കുള്ളിൽ കിടക്കുന്ന കർദ്ദിനാൾ മിൻസേന്തി തുടങ്ങിയുള്ള മാനുവൽ പത്രോസിനാൽ ആരേങ്കിലും മോഷണം നടത്തുകയോ കൈയോറം പ്രവർത്തിക്കുകയോ ഏതെങ്കിലും കൊള്ളയടയ്ക്കുന്ന അനുഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യുവല്ലല്ലോ. ആരെല്ലാം എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞാലും എത്രതന്ത്രമെങ്കിലും മുന്നോട്ടുള്ളല്ലോ സാമൂഹികജീവിതം പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നു കരുതുന്നവർക്കു തങ്ങളുടെ കടമകളെ നിർവ്വഹിക്കുകയെന്ന കൃത്യമായിരുന്ന പരിവർത്തനം തരമില്ല. മതത്തെയും മതകാര്യങ്ങളെയും ബാ

ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അവർ എപ്പോഴും മുൻനിന്നുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കും. പ്രകൃതത്തിൽ കത്തോലിക്കാ വൈദികന്മാർ മറ്റേതൊരു മതത്തിനേക്കാൾ വ്യക്തികൾ

വനകളും മെമ്മോറാണ്ടങ്ങളും സംക്ഷ്യാവഹിക്കും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവരിൽ ഒന്നോ മണ്ടോ ഏതൊരു മത വ്യക്തികൾ

ഒരു അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. തൽഫലമായി കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ തക്കസ്ഥാനത്തു എത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ഞല്ലോ കേരളക്കരമുദിയുടെ ഭാഷയിൽ പറയുന്നതായാൽ ഗവണ്മെന്റിനു തെറ്റുപറ്റിപ്പോയെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടുവന്നിടയായതു. കേരളക്കരമുദി ഈശ്വരന്റെ ഒരു ദീനപ്രവൃത്തിയാണ്.

തെറ്റുപറ്റിയെന്നതും മെലിയിക്കുകയോ ലംഘനത്തെ മുന്നോക്കുന്നതിന്നുതന്നെ നോ ദുഷ്ടശക്തി? കത്തോലിക്കാക്കാരെക്കൊണ്ടു പ്രസ്തുതകൃത്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു തുടങ്ങിയതു ഇന്നും ഇന്നുവെയും മുതൽ അല്ലെന്നു സമർത്ഥിക്കുവാൻ കൂടി ഈ ലേഖനം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗറിപ്പോർട്ടിൽ ശ്രീ ശങ്കർ അവാർകളുടെ സംക്ഷ്യാതന്നെ ആദ്യമായി ഉദ്ധരിക്കാം. 1950 മാർച്ചിൽ പേരൂർവെച്ചു പ്രസിദ്ധിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രസ്തുതവിളിച്ചുള്ളതു, ക്രിസ്തുവിനേക്കു ജനസംഖ്യയിൽ ഇത്രയും വർദ്ധിച്ചതു അവരുടെ മിഷനറിപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടുമാണെന്നാകുന്നു. മഹത്തായ കൃത്യങ്ങൾക്കുമാണെന്നായി അവരുടെ ആത്മശുശ്രൂഷ, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനം മുതലായവയെ അദ്ദേഹം മുന്നോക്കുന്നതും സേവനങ്ങളായി അവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും അവരെ അനുകരിക്കുവാൻ തന്റെ ശ്രമം തക്കതാക്കുന്നതും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതായി കാണുന്നു. (ദിപിക 1950. 3. 4.)

ശ്രീനാരായണ ഗുരുസ്വാമികളുടെ അന്ത്യസന്ദേശവും ക്രിസ്തുവിനേക്കു അനുകരിക്കണമെന്നുള്ളതുണ്ട്. ദുഷ്ടമായ ശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആരെങ്കിലും അനുകരിക്കുകയോ അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നു വല്ലവരും ഉപദേശിക്കുകയോ ചെയ്യുമോ? ഈശ്വരസമുദായനേതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളും പരമനായ മീസ്റ്റർ സി. വി. കുഞ്ഞിർമ്മൻ ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു, ഈശ്വരന്റെ നായകന്മാരായിത്തീർന്നവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ, അതിനു തക്കതായൊരു സിദ്ധിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി അവർ ക്രൈസ്തവമിഷനറിമാരുടെ ശിഷ്യന്മാരായി അവരുടെ കീഴിൽ പരിശീലനം കഴിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നതത്രെ. ("ഈശ്വരന്റെ മതപരിവർത്തനം")

കത്തോലിക്കാക്കാരെക്കൊണ്ടു തൊട്ടുതല്ലിയുടേയും സേവനസന്നദ്ധതയുടേയും, സാമോദയതൽപരതയുടേയും അധഃകൃതോദ്ധാരണപരിശ്രമങ്ങളുടേയും കൂടുതൽ സംക്ഷ്യാങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നവർ ശ്രീ മാധവൻപിള്ളയുടെ "പതിനെട്ടുവർഷം ഈശ്വരന്റെ കീഴിൽ" എന്നു രചിച്ചിട്ടുള്ള "സെൻസസ് റിപ്പോർട്ട്", "ഡെൻക്വർ സ്റ്റാറ്റുമാനുവൽ", കെ. പി. പത്മനാഭമേനോന്റെ "കൊച്ചിരാജ്യവഹിതം" മുതലായ രേഖകൾ നോക്കുന്നതുവി

ക്രിസ്തുവിന്റെ മഖം

റോമൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ടിബേറിയസ് സിസറിയൻ ആണ് പ്രകാരം ഒരു നാണയത്തിന്മേലും മതകുടുംബത്തിന്മേലും ലേഖനംചെയ്യപ്പെട്ടതാണ്. ഈ ചിത്രം എന്ന് ഐതിഹ്യമുണ്ട്. കാലാന്തരത്തിൽ അത് തുടർച്ചയായി പലപ്പോഴും കൈവശംവരികയും അദ്ദേഹമേ, ക്രിസ്തുവിനേക്കു അഭിമുഖമായി പീടിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സ്വപുത്രനെ മോചിപ്പിച്ചതിനു പ്രതിസമ്മാനമായി എട്ടാം ഇന്നസെൻറ മാർപ്പാപ്പയ്ക്കു നൽകുകയും ചെയ്തെന്നുവരുന്നു. ടിബേറിയൻ തീരുവസ്ത്രത്തിന്മേലുള്ള തീരുവമദ്ധ്യമായോടു ഏറ്റവും അടുത്തുവരുന്ന ഒരു ചിത്രമാണിത് എന്നതിനെപ്പറ്റി സംശയമില്ല.

കന്മാർ പുറകിൽനിന്നു പ്രയോജിച്ചുവെന്നു ആരോപിച്ചിരിക്കുന്ന ശക്തികൾ മെലിയിക്കുകയോ ലംഘനത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചുവെന്നുള്ളതാണല്ലോ. അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തതു പുറകിൽനിന്നല്ല തെ മുൻപിൽനിന്നുതന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നു അവരുടെ സംയുക്തമായ പ്രസ്താവന

മാത്രമല്ല കേരളത്തിലെ പതിമൂന്നോളം കത്തോലിക്കാ മതാധ്യക്ഷന്മാരും അങ്ങനെ ചെയ്തതായിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല അവരോടുകൂടെ മറ്റൊരാളെ അറുപതോളമുള്ള കത്തോലിക്കാ മതാധ്യക്ഷന്മാരും യോജിക്കുകയും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ

(ജെ. ചെമ്മണൻ)

സമാപ്തചരിതനായ വല്ലഭാസം

(കെ. റി. സെബാസ്റ്റ്യൻ ബി. എ.)

എൽ. എം. വല്ലഭാസം: ഇന്ത്യയിലെ സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ പ്രവർത്തകർക്ക് സുപരിചിതമാണ് ആ നാമം. ഭാരതത്തിലെ കത്തോലിക്കരായ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകർക്ക് സുദൃഢം അനവദ്യമായ ഒരു സുരണയെ, ഒരു ആദർശ ദീപത്തെ, പിതൃസ്വത്തായി നൽകിയിട്ട് ആ വയോവൃദ്ധർ കലയപതികളുള്ളിൽ തിരേധാനംചെയ്യും.

രണ്ടു സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പു മാത്രമാണ് ഈ ലേഖകൻ മി. വല്ലഭാസസിനെ ഇന്ത്യയിലെ ആയിരക്കണക്കിനുള്ള

ലേഖകൻ

വീൻസെൻറ് ഡി പോൾ പ്രവർത്തകരുടെ ആ അനിഷേധ്യനേതാവിനെ—ബോംബെയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതിയിൽവെച്ച് സന്ദർശിച്ചു. പശ്ചിമേന്ത്യൻ സെൻട്രൽ കൗൺസിൽ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയും പ്രസിഡൻറും, എല്ലാം, അദ്ദേഹം തന്നെയാണെന്നു കേൾക്കുന്നതു വീൻസെൻറ് ഡി പോൾ കോൺഫറൻസുകൾക്ക് സംഘടനാപരമായി നേരിടേണ്ടിവന്ന ചില വൈഷമ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുവാനത്രേ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു.

ശ്രീ വല്ലഭാസസിനെ കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ തെളിഞ്ഞുയർന്നത് ചിത്രങ്ങളിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ള വയോധികനായ സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോളിന്റെ രൂപമായിരുന്നു. വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു് നൂറ്റാണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരസ്സ്, മുഖിൽ കൂമ്പാരമായി കിടന്നിരുന്ന വീൻസെൻഷ്യൻ മയലുകളെ സ്തർശിടുന്നതുപോലെ തോന്നി. ആ എഴുപത്തഞ്ചുകാരന്റെ മുക്കിച്ചുളങ്ങിയ മുഖവും കൈപ്പത്തികളും വീളിച്ചുപറയുന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് വീശുവാൻ ആവശ്യമാണെന്നു്. വർദ്ധിച്ചുവന്നുവരുന്ന സാധാരണക്കാരെപ്പോലെയോ പാശ്ചാത്യർക്കുപോലെയോ എത്രയെളുപ്പമായും അദ്ദേഹത്തെ ബോധിപ്പിച്ചു. “മി. വല്ലഭാസം അനയുവാൻപോകുന്ന ഒരു ദിവസം” വേഗംവെ കത്തിയപ്പോൾ ഒരു കൊച്ചുപുസ്തകം എന്തോട് നേർത്തോടുകൂടി മുഖാരികൾ പായുകയുണ്ടായി. ആ പ്രസ്തുത പുസ്തകം മാത്രം വാസ്തവമാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ടുകണ്ടപ്പോൾ മാത്രമാണു് എന്നിടം ബോധ്യമായു്. കേരളീയനായ ഈ വീനീതസഹോദരനെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം കസേരയിൽനിന്നും വെട്ടെടുത്ത് എഴുന്നേറ്റു. നീവർന്നുനിൽക്കുവാൻ ശ്രമത്തിനിടയിൽ ആ വൃദ്ധരൂപം നഖശിഖരണം വിറയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു. ആ വൃദ്ധൻ ആഹ്ലാദപൂർവ്വം ഇരുകരങ്ങളും എന്റെ നേരെ നിട്ടി. സമഗ്രത്തിന്റെ ആ കരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ എന്റെ കരങ്ങൾ അമർന്നു. കേരളത്തിലെ വീൻസെൻറ് ഡി പോൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തപശിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പല പ്രായോഗികമാർഗ്ഗങ്ങളും അദ്ദേഹം എനിക്കു നിർദ്ദേശിച്ചു. എന്റെ സംശയങ്ങൾക്കെല്ലാം അദ്ദേഹം സന്തോഷപൂർവ്വം മറുപടിനൽകി. ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണം അവസാനിക്കാറായപ്പോൾ മി. വല്ലഭാസസിന്റെ ഭാര്യ (അവരും ഒരു ഭാര്യയായിരുന്നു.) ഞങ്ങളുടെ മുറിയിൽ കടന്നുവന്നു. മി. വല്ലഭാസം അത്യുജ്വലം കൊണ്ടു് മുന്നോട്ടു വേഗത്തിൽ വീളിച്ചുപറയുകയാണെന്നും കോൺഫറൻസു സംബന്ധമായ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആഹാരാദികാര്യങ്ങൾ മാറ്റാരെങ്കിലും കാര്യപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ മറന്നുപോവുകയാണു് പതിവു് എന്നും ഗുണപതിയായ ആ സ്ത്രീ എന്നോട് പരാതിപറയുകയുണ്ടായി. അവർ മുറിയിൽനിന്നും വെളിയിൽ പോയപ്പോൾ ഞാൻ മി. വല്ലഭാസസിനോടു പറഞ്ഞു: “അങ്ങനെയൊരു വിശ്വാസം ആവശ്യമാണു്. കോൺഫറൻസുജോലികൾ ഇനി ചെയ്യുകക്കു് നോക്കട്ടെ” ഇതിന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി ഇന്നും എന്റെ മെച്ചികളിൽ മുഴങ്ങുന്നു. “കേരളത്തിൽ” അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടു്, “ഈ

വൃദ്ധരൂപത്തിൽ ജീവൻ കിടക്കുമ്പോഴും ഞാൻ സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സൊസൈറ്റിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കും. ഇതു ദൈവത്തിന്റെ ജോലിയാണു്. ദൈവത്തിന്റെ ജോലി പീറ്റർ പാപ്പയ്ക്കുവേണ്ടി തന്നെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു” ആ മറുപടിക്കുമുമ്പിൽ ഞാനറിയാതെതന്നെ എന്റെ ശിരസ്സ് നമിച്ചുപോയി.

കഴിഞ്ഞ കാൽശതാബ്ദക്കാലമായി മി. വല്ലഭാസം സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സൊസൈറ്റിയുടെ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഘടകമായ “Central Council of Western India”യുടെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി, പ്രസിഡൻറ് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോടുകൂടിയായിരുന്നു. അവതരണമായ പരിചിന്തനത്തിനുശേഷമത്രേ കരാഗ്രന്യജിയും ഒരു നിയമബിരുദധാരിയുമായ ഫ്ലാഡറിക്കു് ഓസാനം വീൻസെൻറ് ഡി പോൾ സൊസൈറ്റിയുടെ നിയമങ്ങൾ കരുപ്പിടിപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത നിയമങ്ങൾ കലാഭരണികൾക്കു് അതിമനോഹരീകണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. സൊസൈറ്റി നിയമങ്ങളിൽ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും വരുത്താതെ ഫ്ലാഡറിക്കു് ഓസാനമിന്റെയും സഹപ്രവർത്തകരുടെയും ചെയ്തതന്യത്തിൽ ഇന്ത്യൻ കോൺഫറൻസുകളേയും വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോയവർ ശ്രീ വല്ലഭാസം അതിവശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ കോൺഫറൻസുകളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും നമ്മുടെ മലയാളക്കരയിലാണല്ലോ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. കേരളക്കരയിലെ കോൺഫറൻസുകളുടെ കൂടായ പുരോഗതിയെ ശ്രീ വല്ലഭാസം അതിയായ താല്പര്യത്തോടുകൂടിയിത്ര വിഷ്ണുക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ ലേഖകൻ ശ്രീ വല്ലഭാസസിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിന്നു് എത്രയും വേഗം മുമ്പാത്രമായിരുന്നു, പാരിസിയിലുള്ള കൗൺസിൽ ജനറലിൽനിന്നും ഓഗോസ്റ്റിൽ മായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മി. ഫെൻസി ജേക്കബ്ബ് അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു. ഇന്ത്യൻ കോൺഫറൻസുകൾ ശ്രീ വല്ലഭാസസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രശസ്തമായി പൂർവ്വപ്രവർത്തനങ്ങളെ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടാണെന്നു്. പക്ഷേ സെൻട്രൽ കൗൺസിലിന്റെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജോലിത്തീരക്കിനേയും മി. വല്ലഭാസസിന്റെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പരിതണീച്ചു് മി. ഫെൻസി ജേക്കബ്ബ്, അദ്ദേഹത്തിന്നു സഹായികളായി ബോംബെ പർട്ടിക്കുൾ കൗൺസിലിലുള്ള ഉത്തരവികളായ നാലു പ്രവർത്തകാരങ്ങളെ നിയോഗിക്കുകയും അവർക്കായി സെൻട്രൽ കൗൺസിൽ ജോലികൾ ഭാഗ്യവശപ്പെടുകയുണ്ടായി. (ഇപ്രകാരമുണ്ടായ ജോലി വിഭജന

ഫലമായിട്ടത്രേ കേരളക്കരയിലെ കോൺഫറൻസുകൾ ഡോ. ജെ. പി. മേനോസിനു് എം. ബി. ബി. എസ്. അവാർഡുള്ള മേൽനോട്ടത്തിൽ വന്നതു്.) തന്റെ സഹായികൾ നാലുപേർക്കും ശ്രീ വല്ലഭാസം ദിവസേനയെന്നോണം നീർപ്പാത്രങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു.

കുറേ നാളുകളായി, കാലിനു നേരിട്ട ഒരു ഒടിവു സംബന്ധിച്ച അദ്ദേഹം ചികിത്സയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. വീടടുത്തുവെക്കു പരിചരണം ഉണ്ടായിരുന്നവെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ ഒരേപ്രതി 22-ാം തീയതി ക്രിസ്തുവിന്റെ ആ വിശ്വസനംനി ഉതിയായുകയത്രേ ചെയ്തതു്. മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു എഴുപത്തിയേഴുവയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. മരിക്കുന്നതിന്നു രണ്ടുമുനദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പുവേണ്ടി അദ്ദേഹം സെൻട്രൽ കൗൺസിൽ പ്രസിഡൻറ് എന്നനിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. “ഈ വൃദ്ധരൂപത്തിൽ ജീവൻ കിടക്കുമ്പോഴും ഞാൻ സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സൊസൈറ്റിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കും” വിശ്വാസമായിരുന്ന ആ പ്രതിജ്ഞ അദ്ദേഹം നിറവേറുകയെന്നുചെയ്തു്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലം നിസ്വാർത്ഥസേവനത്തിന്റെ ഒരു പര്യായമായിരുന്നു. സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സൊസൈറ്റിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരുവന്നു ലൗകികമായ യാതൊരു മേന്മയും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഒരു സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ പ്രവർത്തകൻ അന്യഥം അന്ധകാരപൂർണ്ണമായ പാവങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്കു് ആശ്വാസത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും കൈത്തിരിയായി ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുകയാണു്. അന്ധകാരത്തെ ശപിക്കുന്നതിൽക്കൂടാ ഒരു ദിവം കത്തിച്ചുവെക്കുകയാണെന്നു് അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. പാവങ്ങളുടെ സന്തോഷപൂർണ്ണങ്ങളായ മുഖങ്ങൾ—അവ കണ്ണുനീർക്കു് അയാളുടെ ഹൃദയം നിറയുകയാണു്. ഇത്തരംസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതമായി, സാമാന്യജനത്തിന്റെ മഹിമയായി നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു കോപ്പു പച്ചവെള്ളത്തിനുപോലും അതരപര്യായ സമ്മാനം വാഗ്ദാനംചെയ്തിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിൽ അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അയാൾക്കു് ലോകത്തിന്റെ മേന്മകൾ ആവശ്യമില്ലെന്നു. ശ്രീ വല്ലഭാസസിന്റെ ജീവിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു് ഇതെല്ലാമാണു്. കേരളത്തിലെ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകർക്കു് പൊതുവിൽ സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ പ്രവർത്തകർക്കു് പ്രത്യേകമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ഒരു മാതൃകയായിരിക്കേണ്ടതാണു്.

സെൻട്രൽ കൗൺസിൽ പ്രസിഡൻറായി ശ്രീ വല്ലഭാസസിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഇതുവരേയും ഒരുത്തരും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കേരളക്കരയിലുള്ള കോൺഫറൻസുകൾ, സെൻട്രൽ കൗൺസിലിൽനിന്നും മാറ്റൊഴിയുന്ന നീർപ്പാത്രം ലഭിക്കുന്നതുവരെ കത്തിടപാടുകൾ നടത്തേണ്ടതു് ഡോക്ടർ മേനോസിനു് ആയിട്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള വസ്തുത ഇതുവരുന്നതിൽ

കർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ മേൽവിലാസം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

Dr. J. P. Menezes,
M. B. B.S., B. M. S.
Willingdon House
Soparibag Road
Parel, Bombay 12

എന്റെ ഗാനങ്ങൾ

ഞാൻ പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്നെങ്കിലും, പുസ്തകരൂപേണയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഗാനങ്ങളുടെ പകർപ്പുകൾക്കും എപ്പോഴും ആലപ്പുഴ “മോളിയേയ്ക്കൽ ബ്രദേഴ്സി” നായിരിക്കുകയുൾ, അവരുടെ രേഖാമൂലമായ അനുവാദമില്ലാതെ പ്രസ്തുത ഗാനങ്ങളൊന്നും എഴുതാൻ ഏതെങ്കിലും രൂപേണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ആർക്കും അവകാശമില്ലാത്തതു മറിച്ച് ആരെങ്കിലും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടത്തിന്നു് പ്രസ്തുത പ്രസിദ്ധീകരണക്കർ ഉത്തരവാദികളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എന്തുള്ള വിചാര ഇതിനാൽ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു്.
വർഗ്ഗീസ് ജെ. മോളിയേയ്ക്കൽ,
കോൺഫെൻസ്സ് പയർ, ആലപ്പുഴ

ദൈവം

യോജിപ്പിച്ചതിനെ

മനോജൻ വേർപെടുത്തിയാൽ!

ബ്രിട്ടണിലെ വിവരമാലയെക്കുറിച്ചു് കണക്കാക്കു് താഴെ ചേർക്കുന്നതു്:—

കൊല്ലം	എണ്ണം
1891	371
1938	6250
1947	60,000
1948	43,500

“ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനോജൻ വേർപെടുത്തിയാൽ” യാൽ ഇതായിരിക്കും ഫലം.

ബ്രിട്ടണിലെ, വിവരമാലയും വിവരമാലയെക്കുറിച്ചു് കണക്കാക്കു് താഴെ ചേർക്കുന്നതു്:—

32 കൊല്ലം മതി

ലോകത്തിൽ ആകെപ്പോലെയുള്ള ഒരു കത്തോലിക്കൻ മാത്രമേയുള്ളുവെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. അയാൾ കൊല്ലംതോറും ഒരേ ഒരു മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും, മാനസാന്തരപ്പെടുന്നവർ ഒരേ ഒരുത്തരും അപകാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുകയെന്നെങ്കിൽ, 32 കൊല്ലംകൊണ്ടു് ലോകത്തിലുള്ളവരെല്ലാം കത്തോലിക്കരായിത്തീരുന്നതാണു്.

കാത്തലിക്കർ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ ഓപ്പൺ

1938-ൽ സ്ഥാപിതം

ശാഖകൾ

ആലപ്പുഴ, അതിരമ്പുഴ, കോഴിക്കോട്, ചങ്ങനാശേരി, എടത്തല, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, കോട്ടയം, മണിമല, & തിരുവനന്തപുരം

ഹെഡ് ഓഫീസ്: ചങ്ങനാശേരി, സൗത്തിൻഡ്യാ

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുവർഷത്തെ അഭിവൃദ്ധി റിപ്പോർട്ട്

വർഷം	അടഞ്ഞ മൂലധനം	സ്ഥിരനിക്ഷേപം	ആകെ നിക്ഷേപങ്ങൾ	ആകെ പ്രവർത്തനമൂലധനം	ഡിവിഡൻഡ്
1945	4,30,460	7,97,357	11,57,808	18,66,016	6 ശതമാനം
1946	4,75,420	9,90,671	15,39,463	21,80,311	6 ശതമാനം
1947	4,93,540	11,24,472	16,65,536	23,30,676	6 ശതമാനം
1948	5,50,490	12,16,474	17,09,083	24,63,575	6 ശതമാനം
1949	5,92,310	13,17,211	17,20,138	25,26,296	4 ശതമാനം

ആകെക്കൂടിയ നിക്ഷേപങ്ങളിൽ എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും നടത്തപ്പെടുന്നു.

3 മുതൽ 5 ശതമാനം വരെയുള്ള ആകെക്കൂടിയ പലിശനിരക്കുകളിൽ സ്ഥിരനിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

[illegible]

വിശ്വനവീഴ്

പണിമുടക്കുവഴിയായിരാജ്യത്തെ മുഷണം ചെയ്യുകയോ?

തൊഴിലാളികൾ മുതലാളിമാരെക്കുറിച്ച് പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോഴും പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമായ ആക്ഷേപങ്ങളുടെ സാരസത്വം സമാധാനമായും ജീവിക്കുവാനുള്ള ജനസീലമായ അവകാശങ്ങളെ നിശ്ശേഷം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടും അതിനു വിപരീതമായും തങ്ങളെക്കൊണ്ടു മുതലാളികൾ ജോലിചെയ്യിച്ച് ആദായമെടുക്കുന്നുവെന്നും, മുതലാളിമാർ സമ്പത്തികമായും രാഷ്ട്രീയമായും വളരെ ശക്തനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരോടു എതിർക്കുവാൻ നിയന്ത്രിയ്ക്കലാതെ അവരുടെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചു തങ്ങൾ വേലചെയ്യേണ്ടിവരുന്നുവെന്നും ഉള്ളതിലാണ്, മുതലാളിമാരുടെ ഈ മുഷണം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു തൊഴിലാളികൾ ആചലംതീർക്കുന്നു. ലിബറലിസം എന്ന ഇടപെടാനായം—മുതലാളികളും തൊഴിലാളികളും തമ്മിലുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ മുഴുവനും അചർതത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും രാഷ്ട്രത്തിനോ മതത്തിനോ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിനോ അതിൽ ഇടപെടാൻ അവകാശമില്ലെന്നുമുള്ള നയം സർവസാമാന്യമായി നിലവിലിരിക്കുകഴിഞ്ഞ റൂറാണ്ടിൽ തൊഴിലാളികളുടെ ഈ ആവലാതി തികച്ചും യഥാർത്ഥമായിരുന്നു. എന്നാൽ കൂടുതൽ പ്രസ്തുതനയത്തിനു മറുപടിയായി, തൊഴിലാളികളോടുള്ള മുതലാളിമാരുടെ ഇടപെടലുകളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ രാഷ്ട്രത്തിനും മതത്തിനും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിനും അവകാശമുണ്ടെന്നുള്ള സുബദ്ധമായ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രബലം സിദ്ധിക്കുകയും, തൽഫലമായി തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതലായി ആരോഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുപോന്നിട്ടുണ്ട്. ആശാസ്യമായ ഈ നയം മറുപടിയായി സമാധാനിച്ച് കാരണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായത് തൊഴിലാളി സംഘടനകളാണ്. പ്രബലമായ മുതലാളികളോടു ന്യായമായ വീധത്തിൽ തന്നെയും അവകാശവാദം നടത്തുവാൻ ഒരാളായതിന്നിനിമുൻ തങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ലെന്നും, നേരെമറിച്ചു വേണ്ടവീധം സംഘടിച്ച് ഒന്നായി നിന്നാൽ തങ്ങൾക്ക് അതു സാധിക്കുമെന്നും തൊഴിലാളികൾ മനസ്സിലാക്കി. തൊഴിലാളികൾക്കു സംഘടിപ്പുവാനുള്ള അവകാശം ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഫ്രാൻസിലും മറ്റു പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലും കഴിഞ്ഞ റൂറാണ്ടിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ നിയമം സമാധാനികനായതിന്നു വിരുദ്ധമാണെന്നും, സംഘടിപ്പുവാനുള്ള അവകാശം എത്രത്തോളം ജനനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും തൊഴിലാളികൾക്കു സംഘടനയല്ലാതെ അവരുടെ അവകാശവാദം പൂർണ്ണമായും മറ്റു മാർഗ്ഗമില്ലെന്നും കത്തോലിക്കാ മതാധ്യക്ഷന്മാർ—ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കട്ടിനാൾ മാനിംഗ്, അമേരിക്കയിൽ കട്ടിനാൾ മിഡ്ലെസ്, ജർമ്മനിയിൽ ബിഷപ്പ് കെറാൾ—പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആ പ്രഖ്യാപനത്തെ 1891-ൽ 13-ാം ലെയോ മാർഗ്ഗാപ്പം തൊഴിലാളികളുടെ പട്ടയം എന്ന നാമത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധമായ “റേം നൊവാറം” എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്മൂലം തൊഴിലാളി സംഘടനകൾക്കു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെയും മുമ്പിൽ അംഗീകാരം ലഭിക്കുകയും അവ ലോകമനുസകലം വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ തൊഴിലാളി സംഘടനകളാണ് തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എവിടെയും വാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ വാദങ്ങൾ ഫലിക്കുകയും തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾ ലോകമനുസകലം സമാഭരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു സന്തോഷകരമാണെന്നു പണിമുടക്കു.

തൊഴിലാളി സംഘടനകൾ ന്യായമായ സകല മാർഗ്ഗങ്ങളിലും കൂടി വാദം നടത്തിയിട്ടും അവരുടെ അവശതകൾക്കു നിമിഷകരമായ പരിഹാരം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടാൽ അവസാനായുധമായി അവർക്ക് പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ഒന്നാണ് പണിമുടക്കു. കൂടിയാലോചനകൾ, കത്തുതീർപ്പുകൾ മുതലായ സമാധാനപരവും രജനാപരമായും സകല മാർഗ്ഗങ്ങളും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയിട്ടും അവ വിഫലങ്ങളായെന്നു സ്വയംകൊന്നപക്ഷം അവസാനക്കൈയായി തൊഴിലാളികൾ പണിമുടക്കുന്നത് ആക്ഷേപകരമല്ലതെന്നു നേരെമറിച്ചു അവസാനത്തെ ആയുധം ആദ്യത്തേതായോ ഇടയ്ക്കുപച്ചയായോ ഉപയോഗിക്കുന്നതു സ്വയംയുദ്ധം അന്യായമായിരിക്കും. ഇന്ത്യയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ഏതാണു് ഈ നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണെന്നു സമ്പൂർണ്ണം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭയങ്കരമായ ഇക്കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ഇന്ത്യയിൽ പണിമുടക്കു ഒരു വലിയ വിപത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ജീവിതത്തിലെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായ തൊഴിലുകളിൽ മാത്രമല്ല, ജീവിതത്തെ ആകമാനം ബാധിക്കുന്ന രംഗങ്ങളിലും ഏറ്റവും വിപുലമായ തോതിൽ പണിമുടക്കുകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തപാലും കമ്പിയും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും ട്രാൻസ്പോർട്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും റെയിൽവേ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും നടത്തുന്ന പണിമുടക്കുകൾ രാജ്യത്തെ സകലമാനജനങ്ങളെയും സാരമായി ബാധിക്കുന്നതും ജീവിതനിർവഹണമാണെന്നു അസാധ്യമാക്കിത്തീർന്നതുമായൊരു അവയുടെ നശീകരണഫലം എത്ര ഭീമമായിരിക്കുമെന്നു സുവിചിതമാണല്ലോ. ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഗുണഭോജി നിസ്തീയിക്കുന്ന മാനദണ്ഡം പൊതുജനക്ഷേമമാകുന്നു. ഭരണകർത്താക്കളുടെയും ഭരണീയരുടെയും ഏകലക്ഷ്യം പൊതുജനക്ഷേമമായിരിക്കണം. അതിന്നു സാരമായവീധം ഭരണം നേരിട്ടുവീടുന്ന ഏതു പ്രസ്ഥാനവും അതിന്നു തുണയെന്നു അപലപനിയായിത്തീരുന്നു. ഈ മാനദണ്ഡം വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഭരണീയവും പ്രാദേശികവുമായി ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പണിമുടക്കുകൾ പലതും ആക്ഷേപാർഹങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിച്ചു തീരൂ. മഹാത്മാഗാന്ധി, ജവഹർലാൽ നെഹ്രു മുതലായ വലിയ നേതാക്കളായും, കോൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി തുടങ്ങിയ അഖിലേന്ത്യാപ്രശസ്തിയുള്ള സമിതികളും തൊഴിലാളി സംഘടനകളുടെ വഴിപിഴച്ച പണിമുടക്കുപ്രസ്ഥാനത്തെ അപലപിക്കുകയും കൂടിയാലോചനകൾക്കും കത്തുതീർപ്പുകൾക്കും വഴിപ്പെടണമെന്നു തൊഴിലാളി സംഘപ്രവർത്തകന്മാരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്താവരികിലും പണിമുടക്കുകൾ തുടരുകയും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യാനല്ലാതെ നിവൃത്തിയുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കാണുന്നില്ല.

മുഷണം

ശക്തികൂടിയവൻ ശക്തികുറഞ്ഞവനോടു് അന്യായമായി പെരുമാറി മുതലാളികളെന്നതിനെയാണല്ലോ മുഷണമെന്നു പറയുന്നത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ തൊഴിലാളി സംഘടനകളുടെ വ്യാപകമായ പണിമുടക്കുപ്രസ്ഥാനം അവരുടെ ഭരണത്തിനുള്ള മുഷണമാണെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. തൊഴിലാളി സംഘടനകൾക്കു സംഖ്യാശക്തി വളരെയുണ്ട്. അവർ ഒന്നിച്ചുനിന്നു പണിമുടക്കിയാൽ തവമ്മൻറിയേയും പൊതുജനങ്ങളെയും കൂടി ഏതു അന്യായമായ വ്യവസ്ഥകൾക്കും വഴിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഒരു നില വന്നിട്ടുണ്ട്. ആ നിലയനുസ

രിച്ചു പൂർത്തിയാക്കുന്നപക്ഷം സംഖ്യാവിജയം അവരുടെ ശക്തി ദൃഢപര്യോഗിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. തൊഴിലാളികളോടുപോലെതന്നെ അവരെ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവർക്കും ആ തൊഴിലിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുന്ന പൊതുജനങ്ങൾക്കും ജനസീലമായ അവകാശങ്ങളുണ്ട്. പ്രസ്തുതാവകാശങ്ങളെ അവതണിച്ച് അവയ്ക്കു വിപരീതമായും തൊഴിലാളി സംഘടനകൾ തങ്ങളുടെ സംഖ്യാശക്തി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ അവർ തൊഴിലാളി സംഘടനയെയും പൊതുജനങ്ങളെയും മുഷണംചെയ്യുന്നു. സാമ്പത്തികമായി നോക്കുന്നപക്ഷം ഈ മുഷണം അവസാനത്തിൽ തൊഴിലാളികൾക്കുതന്നെ ആപത്താകുമായി പരിണമിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ തൊഴിലാളി സംഘടനകൾ നിയന്ത്രിയ്ക്കപ്പെട്ടതോളം പണിമുടക്കുകൾ ഒഴിച്ചുവെക്കുകയും മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴിയായി അവകാശം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഭരണഭരണം

തൊഴിലാളി സംഘടനകളുടെ ശക്തിയായ ഉദ്ദേശം അവരുടെ ജീവിതസ്ഥിതി സമ്പത്തികമായി പ്രത്യേകിച്ചു, നന്നാക്കുന്നതായിരിക്കണം. എന്നാൽ പല തൊഴിലാളി സംഘടനകളുടെയും പിന്നിൽ വേറൊരു ഉദ്ദേശം ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ട്. പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികൾ അതു അറിയുന്നില്ലായിരിക്കും. അവരെ നയിക്കുന്ന ആളുകളിലായിരിക്കും ഈ ഉദ്ദേശം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. തൊഴിലാളി സംഘടനകളിൽ പലതും നയിക്കുന്നതു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരും സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാരുമാണെന്നു ഇതിനകം ചെളിച്ചായിട്ടുണ്ടല്ലോ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരുടെ ആ

പ്രതിമാസ ഗ്രന്ഥകൃത്ത്

എറണാകുളം

ആദ്യപുസ്തകം സെപ്റ്റംബറിൽ പുറപ്പെടുന്നു.
ഉടൻ വരിസംഖ്യ കൊടുത്തു പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുക.

ഭർമാകട്ടെ സമൃദ്ധമായ സാമൂഹികവിപ്ലവമാണെന്നു നമുക്കറിയാം. നിലവിലിരിക്കുന്ന സാമൂഹികസ്ഥിതിയെ ഒരാൾക്കു തകർത്ത് തൽസ്ഥാനത്തു വേറൊരു വ്യവസ്ഥിതി ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് അവരുടെ മോഹം. അതിനുള്ള ആയുധമായിട്ടാണ് തൊഴിലാളി സംഘടനകളെ അവർ തണിക്കുന്നത്. തൊഴിലാളികൾ രാജ്യമാസകലം പണിമുടക്കിയാൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന സകല ഏർപ്പാടുകളും താനേ സ്തംഭിക്കുകയും കീഴ്മേൽ മറിയുകയും ചെയ്യുമെന്നും ആ കഴിപ്പത്തിൽ മാടിവിന്നു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ തന്നെ. സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാരുടെ പോക്കും ഏകദേശം ഈ ലക്ഷ്യം വച്ചുതന്നെയാണ്. തൊഴിലാളികൾ ഈ വസ്തുതകൾ വേണ്ടവീധം മനസ്സിലാക്കി, തങ്ങളുടെ ഗുണത്തെക്കാൾ രാഷ്ട്രീയമായികാരം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന തൊഴിലാളി നേതാക്കളായും തൊഴിലാളി സംഘടനകളുടെയും പിടിയിലകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം തവമ്മൻറു് ഇടപെട്ട പണിമുടക്കുകൾ നിയമവിരുദ്ധമാക്കുകയും അതുവഴി തൊഴിലാളി സംഘടനകളുടെ ശക്തിക്കു കോട്ടാത്തട്ടാണിടവരികയുചെയ്യും.

പണിമുടക്കു് നിയമവിരുദ്ധമാക്കി

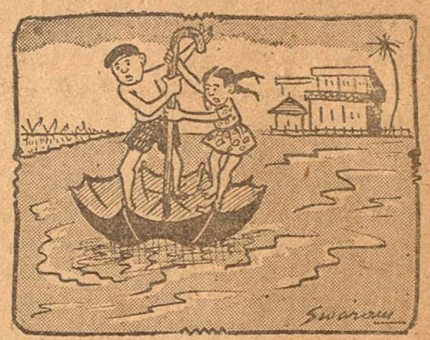
ഇന്ത്യൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള അഖിലേന്ത്യാ റെയിൽവേ തൊഴിലാളി, ഫലഹരേഷൻ, കേന്ദ്രതവമ്മൻറിന്റെ ആവർത്തിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി, രാജ്യവ്യാപകമായ പണിമുടക്കു നടത്തുവാൻ നീശ്ചയിച്ചപ്പോൾ ആ പണിമുടക്കു നിയമവിരുദ്ധമാക്കി കേന്ദ്രതവമ്മൻറിൽനിന്നു ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. അപ്രകാരമാണു തിരു-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്റ്റേറ്റു ട്രാൻസ്പോർട്ടു് ജോലിക്കു റിലയ്ക്കുമാറാ പണിമുടക്കുവാൻ തീർ

ച്ചയാക്കിയാലും, ട്രാൻസ്പോർട്ടു എസൻഷ്യൽ സർവ്വീസായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടും അതിലെ പണിമുടക്കു് നിയമവിരുദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടും തവമ്മൻറിൽനിന്നു ഒരു പ്രസ്ക്രോട്ടു് ഇതയിടെ പുറപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ആ പ്രസ്ക്രോട്ടിനെ ഒരു ഭരണം ഇങ്ങനെയാണ്:-

“സ്റ്റേറ്റു ട്രാൻസ്പോർട്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ജോലി തിരു-കൊച്ചി പൊതുക്ഷേമനടപടിനിയമം 12-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് എസൻഷ്യൽ സർവ്വീസായി ഇപ്പോൾ പ്രഖ്യാപനംചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരുടേയും ശ്രദ്ധ ഇതുപ്രബന്ധിച്ചതനുസരിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിജ്ഞാപനത്തിലേക്കു് ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എസൻഷ്യൽ സർവ്വീസായി വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും ജോലിയിലോ ജോലിക്കിടയിലോ ഏതെങ്കിലും രാജ്യം, ആ ജോലി സംബന്ധിച്ച നല്കപ്പെടുന്ന നിയമാനുസൃതമായ ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവു് അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയോ, ന്യായമായ ഒഴികഴിവിലൊതെ ആ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കുകയോ, അഥവാ ജോലിക്കു മാജരാകാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, പൊതുക്ഷേമനിയമത്തിലെ 12-ാം വകുപ്പു് 3-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് ഒരു വർഷത്തെ തടവോ, പിഴയോ, ഏതാകട്ടെ ഉള്ള ശിക്ഷയ്ക്കു് അയാൾ അർഹനാണ്.”

നാട്ടിൽ ഉണ്ണാനും ഉടുക്കാനും അത്യാവശ്യമായവക ഇല്ലെന്നുള്ള കാരണംപറഞ്ഞ് തവമ്മൻറുകളെ അപലപിക്കുന്ന തൊഴിലാളി നേതാക്കന്മാർ അവരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള തൊഴിലാളികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു ഉല്ലാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം അവരെക്കൊണ്ടു പണിമുടക്കിച്ചു ഉല്ലാസം ഇപ്പോഴുള്ളതിനെക്കാൾ കുറവുമാക്കുവാൻ കച്ചകെട്ടി പുറപ്പെടുന്നത് ഏറ്റവും വിചലനീയമാണെന്നു.

വിനോദവീഥി

അവരുടെ വഞ്ചിയാത്ര.

ഒരു ഡോക്ടർ ഡി. തോമസിനു് ഒരു മരുന്ന് കുറിച്ചുകൊടുത്തു. തോമസിനായതെ രോഗം സുഖപ്പെട്ടതിനാൽ കുറിച്ചു ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞു കുറിച്ചു കോട്ടിന്റെ കീഴായി കിടക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടു്, അതു ഡോക്ടറുടെ കുറിച്ചാണെന്നു തോമസിനു് മനസ്സിലായില്ല. രണ്ടുകൊല്ലം അയാളതു റെയിൽവേപാസ്സായി ഉപയോഗിച്ചു. അനന്തരമതു ഒരു സംഗീതവിദഗ്ദ്ധനായ മി. ജോണിന്റെ കൈയിൽ പെടാനിടയായി. അതിലെ കത്തും വരയും കണ്ടിട്ടു് അതു സംഗീതനോട്ടമാണെന്നു തെറ്റിലിച്ച്, ജോൺ അതു് നോക്കി ഫർമോണിയം വായിക്കാനും തുടങ്ങിയത്രെ.

ചിന്താഗ്രസ്തനായ പ്രൊഫസറോടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ പാഞ്ഞു: “ഞാനിന്നു ഡോക്ടറെ കണ്ടാൻ പോയിരുന്നു,” അതു കേട്ട ഭാവാപോലും ആദ്യം അദ്ദേഹം പ്രശ്നിച്ചിട്ടില്ല. അല്ല നേരം കഴിഞ്ഞു ചിന്തയിൽനിന്നും ഉണന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിക്കുകയാണ്: “നിയന്തര പാഞ്ഞതു്? ഡോക്ടറെ കണ്ടാൻ പോയെന്നോ? അയാൾക്കെങ്ങനെയിരിക്കുന്നു?”

പത്തിയെപ്പറാറിപറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ധ്യാപകൻ തോമസിനോടു്: “നിന്റെ ആ ഷർട്ടു് എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാ?” തോമസ്: “ഇതു് അപ്പന്റെ പഴുഷർട്ടു് വെട്ടിത്തയ്യിച്ചതാ.”

സമാധാനം!

(കഥാകൃത്ത്)

“വളിയമുറച്ചുകിടക്ക, ഭാരതത്തിലെ സമാധാനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി നേതാവായ ഡോ—വിന്റെ പ്രസംഗം കൂർക്കുവീട്ടിച്ചു അപകടപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്താകട്ടെ സ.പ. ലേ.” അന്നു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്ന പ്രധാനവാർത്തകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു അത്. പലക്കും അതിൽ ആക്ഷേപം ഉണ്ടായിരുന്നു. പലരും നിരീശ്വരമായി ആ “മുറച്ചുകിടക്ക” വിമർശിച്ചു. പലരും പ്രതിഷേധം “അമർഷം” “അട്ടമംസം” “മുറവാകും” ഇങ്ങനെ പലതായി പരിണമിച്ചു. ഇത് കേൾക്കുവാനും, കാണുവാനും ഇടവന്നതിൽ എനിക്ക് അടക്കുവാൻ ആകാത്ത ചിരിയണുവന്നത്.

* * *
സമാധാനം—അത് മധുരം ആണെന്ന് എനിക്ക് മോന്നാറുണ്ട്. അതിന്റെ മധുരം ആസ്വദിച്ചു ആനന്ദിക്കുവാനുള്ള ഒരു അവസരം, കുറച്ചുനേരത്തേക്കെങ്കിലും കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കാറുണ്ട്.

സമാധാനം, അതിനു വേണ്ടി ലോകം മുറിച്ചിട്ടു കയറുന്നു. ആ വാക്കു എവിടെ കേൾക്കുന്നുവോ ജനശ്രദ്ധ ഉടനെ അടുത്തടുത്തായി താഴെ വെയ്ക്കുകയായി. എന്തൊരു അതോടെ കിട്ടാത്ത വിശിഷ്ടവസ്തുവെന്നു തോന്നും ജനങ്ങളുടെ വെമ്പൽ കണ്ടാൽ. പ്രസംഗമുടമ്പത്തിൽ അതോടെ മുഖവീക്ഷയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ അഭാവത്തിൽ ഭീകരങ്ങളായ, ദാരുണങ്ങളായ, പലതും അവരുടെ മുമ്പാകെ കാലത്തുതന്നെ അവർ അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആറാംവേദാവിന്റെ ഭീകരധ്വനി ഇനിയും അവരുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങളിൽനിന്നും മാറിയിട്ടില്ല. യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി പൊരുതി മരിച്ച പടയാളികളെപ്പറ്റി വാചിപ്പു കരഞ്ഞ മരുമുറച്ചുകിടക്കയും ഭാര്യയുടെയും മക്കളുടെയും ദീനസ്വരം ആകാശത്തിൽ ഇനിയും അലയടിക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സമാധാനത്തിന്റെ പേരിൽത്തന്നെ കൊലയും കൊല്ലയും വീണ്ടും നടക്കുകയാണ്. അധിപവേണ്ടിത്തന്നെ—അങ്ങനെയൊണ് അവർ പറയുന്നത്—രാജ്യസേവകന്മാരേയും, സ്വന്തം സമാധാനമേയും വധിച്ചുകൊണ്ടു, ആ മുട്ടുന്നിണത്തിൽത്തന്നെ ഉല്ലാസം ചെയ്യുന്ന “സമാധാനം.” അങ്ങനെ മനുഷ്യരകത്തത്തിൽ മോടിപിടിപ്പിച്ച “രക്തമുറച്ചുകിടക്ക” അന്നിത്തരക്കുണ്ടു സമാധാനത്തിന്റെ പേരിൽത്തന്നെ വിജയ ഘോഷയാത്ര നടത്തുന്നു. ഒരു ഘോഷയാത്ര വിഷ്ണുക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പിള്ളക്കുടി പറയുകയാണ്: “നോക്കൂ! ദൃഷ്ടൻ പോകുന്നു. ഇനിയും എത്രത്തുളളതൊരു എന്തെപ്പോലെ മക്കളില്ലാത്ത പിള്ളക്കുടിയെത്തുളളതൊക്കുകയില്ല. നേതാവ്...” “ആ തുളളത്ത്” പിന്നെയും പല കഥകളും പറയുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ നേതാവിന്റെ കിരണങ്ങൾ ആ വയസ്സിലെ പാട്ടിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഞാൻ അതു കണ്ടുപോയി. എനിക്ക് തോന്നി, പുരോഗമനസാമീപ്യകരന്റെ പ്രേമപോലെ പേരു കേട്ടാൽ പേടിയാകുന്ന വല്ല യോനകവസ്തുവുമാണോ ഈ സമാധാനവും എന്ന്. ഇല്ല സന്തതസ്സുള്ളവർ ഇനിയും എന്തും സമാധാനപ്രതിജ്ഞയുണ്ട്.

അന്നും നേരംവെളിച്ചം. പ്രഭാതത്തിന്റെ അലാപംവിളിച്ചുകൊണ്ടു കാക്കുകൾ പാഞ്ഞുപോയി. ചിന്താഭാരത്താൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ച കണ്ഠപോളകൾ തുറക്കുവാൻ ഏറെ പണിപ്പെടേണ്ടിവന്നു. പ്രകൃതിയുടെ പാടവും അപൂർവ്വമായ ആകാശത്തിൽ ചില സന്ദർഭവികാസങ്ങൾ നിമിഷിച്ചു. അങ്ങു കീഴെ സമാധാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിന്റെ കണ്ഠാഭാസം. ഞാൻ മനം കുളിക്കു നോക്കിനിന്നു. എന്തു? അതുതന്നെയോ? രക്തകീരണങ്ങൾ പി

ന്നെയും ആ തിരശ്ശീലയെ മലിനമാക്കുന്നുവെന്നോ? എന്റെ ഹൃദയം പൂർവ്വതലവേദനിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ തീർത്തു നടക്കുകയോർത്തപ്പോൾ ആരോ പറയുകയാണ്. അല്ല, എനിക്ക് അതൊന്നുകയോണം “യേശുപ്പേടേ, നി അന്വേഷിക്കുന്നത് നിനക്കു കിട്ടുകതന്നെവെങ്കിലും, അതിന്റെ വിപണി കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ. അതു നിന്റെ “രക്തം” ആണ്. അന്യന്മാർനിന്നെ തേടിവെക്കുന്നതിനുള്ളത് നി കൊടുക്കുമോ? രണ്ടായിക്കൊല്ലിക്കൊല്ലം അതിനെ കൊടുക്കുകയല്ല. രക്തസാക്ഷികളുടെ രക്തം മാത്രമാണെന്ന് നി മറക്കരുത്. അവർ വിശുദ്ധരാണ്.”

എങ്കിലും ഒരു അസ്വസ്ഥത എന്നെ തലോടിക്കൊണ്ടുവന്നു. ഒരു ചിന്താകഴിവും. ഇതിനകം രക്തകീരണങ്ങൾ രൂക്ഷകീരണങ്ങളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉച്ചഭാഷിണിയിലൂടെ ആരോ വിളിച്ചുപറയുന്ന ശബ്ദം ആണ് ആ സ്വപ്നചിന്തയിൽനിന്നും എന്നെ ഉണർത്തിയത്. “ഭാരതത്തിലെ സമാധാനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിനേതാവ്” ഡോ—ഇന്നു വൈകുന്നേരം എറണാകുളത്ത് പ്രസംഗിക്കുന്നതാണ്. സമാധാനപ്രിയരായ മഹാജനങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീവ്യസന്ദേശം കേൾക്കുവാൻ തടിച്ചുകൂട്ടുവാൻ.”

“ഹാഹൂ!” ഞാൻ ഒരു നെടുമ്പിശ്ശാസം വിട്ടു. ഇനിയും സമാധാനത്തിന് പ്രായോഗികമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. അത് ഉപദേശിക്കുവാൻ നേതാക്കന്മാരും, തെല്ലൊരു ആശ്വാസമേയ്ക്കൂ.

അന്നും ഓരോ ഭാഷിയും എങ്ങനെ യോ ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് നിമിഷവും സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി വെമ്പൽക്കൊള്ളുന്ന അനിശ്ചിതനിമിഷങ്ങളായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. അങ്ങനെ മണി നാലടിച്ചുകഴിയുന്നതിനുശേഷമെന്ന ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അസാധാരണമായ തീട്ടക്കുത്തോടെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന എനോടു് ഒരു സ്നേഹിതൻ ചോദിച്ചു:

“എന്താ ഇതു തീട്ടക്കും, എങ്ങോട്ടാണ് ഇന്ന് പുറപ്പെട്ടു?”
“എറണാകുളത്തേക്കും.”
“എന്താ വീരോഷം?”
“പ്രസംഗം കേൾക്കുവാൻ. സമാധാനത്തിന്.”

“പാപം.” ഒരുവന്റെ സമാധാനഭ്രാന്ത അങ്ങനെ പ്രത്യക്ഷമായി.

“ഞങ്ങളും പോകുന്നുണ്ട്. ഒന്നിച്ചു പോകുമല്ലോ.”

അത് എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയങ്കരമായിരുന്നു. ഒരേ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി—അതും മഹനീയമായ—കൂട്ടുകാരോടുകൂടി യാത്രചെയ്യുവാൻ. “നിഷ്പേക്ഷയുടെ മടപ്പിറപ്പുകൾ, സമാധാനത്തിന്റെ മധുരം ലം അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്ന് എനിക്ക് അതോന്നി.

“അത് എങ്ങനെ സാധ്യമാകും, മേട്ടാ!” ഞങ്ങളിൽ ഒരുവൻ വലിയൊരു സംശയം.

“എന്തു?” സർവ്വജ്ഞാനി എന്ന് നടി കുറുക്കു ഒരു യുവാവ് ചോദിച്ചു.

“സമാധാനം.” അതുതന്നെ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെയും വിഷയം. സകലരെയും ശ്രദ്ധ ആ സംസാരത്തിലേക്കു മാത്രമായി തിരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തുടർച്ചപറഞ്ഞു:

“അതെ, സമാധാനം. സർവ്വത്രികമായ മൃഗമനുഷ്യ. അതുതന്നെയായിരിക്കണം ഡോ—പറയുവാൻപോകുന്നത്. വിശ്വസാഹചര്യത്തിന് ഉപാധിയായി തിന്നു പ്രയോഗത്തിൽ വിജയമാണെന്നു കാണിച്ചു ഉപദേശിച്ചു, രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിൽക്കൂടി മഹാത്മാഗാന്ധി പരിശോധിച്ചുനോക്കിയ അഹിംസ, അതുതന്നെയായിരിക്കണം അദ്ദേഹവും സമാധാനത്തിന് ഉപാധിയായി നിർദ്ദേശിക്കുവാൻപോകുന്നത്.”
“മറയൻ.” വികരവിവരനായ സ

എജൻറമാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

പത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു ശുഭ മുഹൂർത്തം പത്രത്തിന്റെ ആദ്യപേജുകളുടെ അച്ചടി തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ പത്രം വേണ്ടവർ വിവരം ഒരു ശുഭ മുഹൂർത്തം ആപ്പിസിൽ അറിയിക്കേണ്ടതാണ്. പത്രം യഥാസമയം അയച്ചുകിട്ടുന്നതിന് പത്രവില എപ്പോഴും മുൻകൂറായി അടച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർപ്പിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ. പത്രസംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ എഴുത്തുകളിലും മണി ഓർഡറിലും അവരവരുടെ പേരോടൊന്നിച്ചു നമ്പ് കൂടി കാണിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. (റജിസ്റ്റർ നമ്പ് C. 101 അല്ല.)

മാനേജർ, സത്യഭിപാ

മോദൻ പറഞ്ഞു. “അഹിംസ! അഹിംസപോലും! അതു മൂലസ്വർത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരുടെ തത്വജ്ഞാനമല്ലേ! അതു മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഒരു മുഷിഞ്ഞുപോയ ലോകം സമാധാനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആയുധം.”

“ഓ! അതിലും വിശിഷ്ടമായ ആയുധം. അതെന്താണോ മേട്ടാ?”

“അതോ? അതുപറയാം. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏകാധിപത്യം എന്ന് ലോകത്തിൽ ആകമാനം സ്ഥാപിതമാകുന്നുവോ അന്നുമാത്രമേ ലോകസമാധാനം കൈവരിക്കുകയുള്ളൂ. അഹിംസ പോലും! അതു മൂലസ്വർത്തിന്റെ മൂലസ്വർത്തിൽക്കൊള്ളു ഒരു ഉപാധിയല്ലേ. ആ വാക്കു ജനങ്ങൾ മറക്കണം.”

“അതിന് എന്റെ ഒരു വൺസ് മോർ കൂടി” ഒരുവൻ അതിനെ പിൻതാങ്ങി.

“അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം?” അദ്ദേഹത്തിന് അതറിയാം.

ഉദ്ദേശ്യകാര്യം സാധിച്ചതിനു ഉപകരണമെന്ന.

വി. എം. മത്തായി, മേരിലാൻറ

“അതുപറയാം” ആ സഖാവി തുടർന്നു. “ആദ്യമായി വിപ്ലവത്തിന്റെ സമാധാനസന്ദേശത്തിന്റെ ആവേശത്തോടെ ലോകത്തിലെ സകല തൊഴിലാളികളും റഷ്യാധിപതി സ:സ്റ്റാലിന്റെ കീഴിൽ അണിനിരക്കണം. അതിന് പ്രതിവത്സരമായി നീക്കുന്ന സകലരും “രക്തത്തിനുവേണ്ടി വെമ്പൽക്കൊള്ളുന്ന അരി വാളി ന്” ഇ ര യ ര ക ണം. അങ്ങനെ തൊഴിലാളികളടേതു മാത്രമായ രാജ്യത്ത്, അവരുടേതു മാത്രമായ സമാധാനം. അതുമാത്രമേ സാക്ഷാൽ സമാധാനമാകയുള്ളൂ.”

“അപ്പോൾ കുറച്ചു മനുഷ്യരെ കൊന്നിട്ടുവേണം സമാധാനം പുറത്തുവരും.”

“അതിൽ ഇത്ര സംശയമോ? മുതലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റേയും, അവരുടെ കീഴുമാരുടേയും രക്തത്തിൽ അതു രൂപംകൊള്ളണം. ഹാ! ഹാ! ഹാ!!!”

“അയ്യോ!” കൂട്ടത്തിൽ മറ്റൊരുവൻ കണ്ടെത്തുപോയി, സഖാവിന്റെ രക്തദാഹത്തിൽ.

സഖാവി തുടർന്നു: “അത്, ഒരുപക്ഷെ അതുപെട്ടെന്ന് സാധിച്ചെന്നുവരില്ല. അതിന്റെ പ്രഥമപടിയായി സമാധാനം, നിരീ, സത്യാ, അഹിംസ എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു ജനങ്ങളുടെ സമാധാനത്തിനായി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ഏഴാംകൂടി സാമീപ്യകരമാണു്. അവരുടെ “മരണമണി” മുഴക്കം ലോകമാകുവേ” മുഴങ്ങണം. ആ വഞ്ചകരുടെ രക്തത്താൽ കഴുകിയ ഈ രാഷ്ട്രീയുടെ ഞങ്ങളുടെ വിജയ ഘോഷയാത്ര മുന്നേറുമ്പോൾ ആ വഞ്ചകരുടെ ഉടലിൽനിന്നെടുത്ത തലയിലെ വിളറിയ കണ്ണുകൾ നിസ്സഹായതയെ

പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നത് ലോകം അറിയണം.”

സഖാവിന്റേയും പലരും പറയുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഇതിനകം യോഗസ്ഥലത്ത് എത്തിയിരുന്നു. പരിസരം മുഴുവനും രക്തപതാകകളാൽ വീശിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആകാശം ഭേദിക്കുമാറു് മുറുവാകുവാൻ മുഴങ്ങി.

“സമാധാനം—സീറോബാർട്ട്”

“വളിയമുറച്ചുകിടക്ക—ഒറാതിരിക്കണം”

“വളിയസാമീപ്യം—കത്തിക്കണം”

“സമാധാനം—സീറോബാർട്ട്”

“കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി—സീറോബാർട്ട്”

യോഗം തുടങ്ങുവാൻ സമയമായി. ഉടനെ കിരണപ്രവാഹം കിരണകുലാസുമായി പുറത്തേക്കിറങ്ങി “അതു വായിച്ചുനോക്കി, ലോകസമാധാനപ്രസ്ഥാനത്തിന് നിങ്ങളുടെ പിൻതുണ നൽകുവാൻ, അതിൽ ഒപ്പുവെച്ചു, തിരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ” എന്ന നിർദ്ദേശത്തോടെ അതു യോഗംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. ഒന്നു എനിക്കൊക്കിട്ടു. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാളങ്ങിയർ സംഘം ആ സമാധാനകായികങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ഒരുവൻ എന്റെ അടുത്തു വന്നു. എനിക്കൊക്കിട്ടിയ ആ കായികം ഞാൻ അത്യാവേശത്തോടെ തിരിച്ചുകൊടുത്തു.

“ഇതിൽ ഒപ്പുവെക്കണം സാർ.” എന്റെ അടുത്തുവന്ന സഖാവിന്റേയും നിർദ്ദേശിച്ചു.

സഖാവി ചില പ്രത്യേക ആത്മാകാണിച്ചു. ഉടനെ കിരണപ്രവാഹം എന്തെങ്കിലും.

“അപ്പോൾ, ഇതിൽ ഒപ്പുവെക്കുകയല്ലേ?” സഖാവിന്റെയും ചോദിച്ചു.

യാതൊരു ഭാവഭേദവും കൂടാതെത്തന്നെ ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു “ഇല്ല”.

“തനിക്കു സമാധാനം ആവശ്യമില്ലേ?” ആ കടലാസിലൂടെ അതു അപ്പോൾത്തന്നെ കിരണമതാകുന്ന ഭാവത്തോടെയാണ് ചോദിച്ചത്.

ഞാൻ പറഞ്ഞു: “തിർച്ചയായും എനിക്കതു കൂടിയേകഴിയും.”

“എന്നാൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് ഒപ്പുവെക്കുന്നില്ല?”

“ഈ കടലാസു സമാധാനത്തിൽ എനിക്കു ചിരപ്രസാദമില്ലാ സ്നേഹിതം.”

“എന്തു?” ആ ചോദ്യം കിരണരൂപമായിരുന്നു.

വികരവിവരനായി ഞാൻ പറഞ്ഞുപോയി: “ഈ കടലാസു സമാധാനത്തിന്റെ പിന്നിൽ രക്തദാഹിയായ വാർഷികവിവരന്റെ മുഴക്കം കേൾക്കുന്നില്ലേ? ഈ സമാധാനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പിന്നിൽ സമാധാനസന്ദേശം ഒരു കൂട്ടം ഉന്മത്തന്മാരുടെ സമാധാനം കേൾക്കുന്നില്ലേ? ഈ സമാധാനത്തിന്റെ പിന്നിൽ പലവട്ടം തകർന്നു തരിപ്പണമായ ആ ഏകാധിപത്യത്തിലേക്കുള്ള കുതിച്ചുചാട്ടത്തിന്റെ കിളവാടി കേൾക്കുന്നില്ലേ?”

അതോടെ എന്റെ ചുറ്റും കൂടിയിരുന്നവർ ഒന്നിച്ചു കൂടുകയായി. ഞാൻ വിഷണ്ണനായില്ല. സമാധാനത്തിന്റെ പേരിൽ സമാധാനം ആലപിക്കുന്നവർ ഇതും ഇതിലപ്പുറവും ചെയ്യുന്നതിൽ അർത്ഥമുണ്ടോ? ഞാൻ അവിടെനിന്നും മാറുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ ശ്രമം കൂടുതൽ ആവശ്യമാണ് ഉളവാക്കിയത്.

ഒരുവിധത്തിൽ “തടിച്ചപ്പി” പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ തണുത്തകാറ്റു് എന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. ഏകനായി നടക്കുണ്ടപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആ ദീവ്യസന്ദേശം ഉയർന്നു: “ഭൂമിയിൽ സന്തതസ്സുള്ളവർ സമാധാനം.”

* * *
ഇന്നത്തെ വിവിശ്വമായ പത്രവാർത്ത എന്നെ ചിരിപ്പിക്കുന്നു.

